

Kdy jste začali pískat?	Začali jsme pískat v roce 1968 a můj první kolega byl Jarda Hartman z Loun. Chtěl bych jen připomenout, že v těch letech neexistovaly takové možnosti, jaké mají dnešní absolventi kurzů k získání licence rozhodčího. Dresy neexistovaly, pískali jsme ve vlastních černých košilích a látkových šortkách. Z dnešního pohledu něco zcela nemyslitelného.
Proč jste začali pískat?	K pískání mne dovedl pan František Froněk, pro kterého byla házená srdeční záležitostí a jako správný Kladeňák pískal první ligu někdy v roce 1965.
Jak dlouho pískáte nejvyšší soutěž ČSH?	Pískal jsem od roku 1971 až do roku 1989 - 1990. Po ukončení mé aktivní činnosti jsem byl zvolen předsedou KR ČSH a zároveň jsem byl zařazen na listinu delegátů. Funkci delegáta jsem zastával až do roku 2016.
Jak dlouho pískáte mezinárodně (jaký byl v rámci EHF a IHF postup)?	Od r. 1976 až do 1990. Po celou tuto dobu jsem pískal mezinárodní utkání s kolegy: Hartman, Volf, Strelka, Rybář, a poslední můj partner na mezinárodním poli byl kolega Jozef Ambruž, tedy až do roku 1989. Poslední sezónu jsem odpískal s Dr. Janem Rudínským – současným předsedou KR na Slovensku
Na jakých nejvýznamnějších akcích jste byli?	MS juniorek asi v roce 1977, MS juniorů 1978, MS žen v Maďarsku a MS mužů ve Švýcarsku. Dalšíh akcí menšího charakteru bylo několik, mezi nimi bych zařadil např. Asijské mistrovství juniorů a mužů. Chtěl bych zde zmínit, že bohužel z politických důvodů nám byla odepřena Olympiáda v Los Angeles 1984, na kterou jsme měli již nominaci.
Co považujete za stěžejní mezníky ve Vaší kariéře rozhodčího?	Víte, v naší době byly mezníky stanovovány odlišně, než v dnešní době. Politické konsekvence hrály svou důležitou roli a proto i přes všechny tyto překážky si myslím, že jsme na mezinárodním poli dosáhli významných úspěchů a byli nasazováni na nejvýznamnější utkání té doby. Z tohoto pohledu hodnotím naše účinkování na mezinárodní scéně na vysoké úrovni. Komise RSK nás ve své době pověřila řídit dokonce utkání NSR-NDR, což pro mnoho dnešních současníků představuje nepochopitelnou zápletku. I takovéto utkání jsme řídili. Sám prezident ELIAS nám po skončení utkání poděkoval za zvládnutí tohoto duelu.
Co Vás k tomu přitáhlo, co nejmíc pomohlo nebo naopak kdy jste s tím chtěli praštit?	Jelikož jsem hrál házenou, líbila se mi tvrdost tohoto sportu a tak jsem mohl svým rozhodováním ovlivnit korektnost působení hráčů na hřišti. Také rozmanitost setkávání s lidmi na celosvětové úrovni, ale i u nás doma byla pro mne motorem k co nejkvalitnější práci. V neposlední řadě spousta osobních setkávání s krásnými lidmi, to byly faktory, které mne po celý život u házené držely. Nikdy jsem neuvažoval, že bych s házenou měl skončit. Od roku 1971 až do roku 2016 jsem působil v nejvyšších soutěžích jako rozhodčí anebo mezinárodní delegát. Celá tato kariéra trvala víc než 45 let a já děkuji za tuto celoživotní zkušenost a jsem rád, že jsem mohl házené věnovat významnou část svého života. V současnosti mohu tak předávat mladým adeptům své bohaté zkušenosti. Mohu konstatovat, že mými svěřenci jsou: Jirka Konečný, Jirka Ondráš, Vašek Kohout, Ivan Dolejš, Jirka Novotný, Vašek Horáček, Pavel Válek, Jirka Opava, Karel Macho, Milan Hájek, Michal Nezbeda, Václav Zelenka a spousta dalších ligových rozhodčích, kteří působili a působí dodnes v nejvyšších soutěžích. V tom výčtu jsem na některé mohl neúmyslně zapomenout, tímto se jim omlouvám.

